Елемент № 7.1.

Справка за оповестяване на счетоводната политика

на „Г и П КОНСУЛТ " ООД за 2007 г.

А. Предмет на дейност: **Счетоводни и одиторски дейности**
Б. База за изготвяне на годишния финансов отчет
1.Закон за счетоводството.
2. Национални стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия.
3. Данъчни закони, засягащи дейността на дружеството.
4. Вътрешни нормативни актове, утвърдени от ръководството на дружеството, свързани със спецификата на неговата дейност.
В. Основи за изготвяне на годишния финансов отчет
1. Основни счетоводни принципи:
а) текущо начисляване – приходите и разходите по сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаване или плащане на паричните средства или техните еквиваленти;
б) действащо предприятие – предприятието да не предвижда и да няма необходимост да се ликвидира или да ограничава мащабите на своята дейност в предвидимо бъдеще.
Когато годишният финансов отчет е изготвен в съответствие с този принцип, но са известни данни и обстоятелства, водещи до несигурност относно възможността на предприятието да продължи своята дейност, тези данни и обстоятелства се оповестяват.
в) предпазливост – извършва се оценяване и отчитане на предполагаеми рискове и очаквани загуби;
г) съпоставимост между приходите и разходите – признаване на разходите, извършени във връзка с отделна сделка или събитие във финансовия резултат за периода, през които предприятието черпи изгода от тях. Признаването на приходите се отчитат за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;
д) предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват в съответствие с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност независимо от съответната им правна форма;
е) запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.
2. Изграждането и поддържането на счетоводната система осигурява:
а) всеобхватно хронологично регистриране на счетоводните операции въз основа първични счетоводни документи;
б) систематични счетоводни регистри за обобщаване на счетоводната информация, които се откриват в началото на отчетния период и приключват в неговия край;
в) синтетични и аналитични счетоводни регистри, както и равенство и връзка между тях;
г) междинно и годишно приключване на счетоводните регистри и съставяне на оборотна ведомост;
д) изменение в извършените счетоводни записвания чрез съставяне на коригиращи счетоводни статии;
е) прилагане на утвърден от ръководството индивидуален сметкоплан.
3. Отговорност за съставяне на годишен финансов отчет
а) ръководството на предприятието е отговорно за своевременното съставяне на счетоводните отчети, които трябва да дават вярна и честна представа за финансовото състояние, резултатите от дейността, паричните потоци и измененията на собствения капитал;
б) лицата, които са съставили и подписали счетоводните документи и техническите носители са отговорни за достоверността на информацията в тях.

Поправки и добавки в първичните счетоводни документи не се допускат. Погрешно съставените първични счетоводни документи се анулират и се съставят нови.
в) съставителят на годишния финансов отчет и на междинните отчети отговаря за организацията на счетоводната дейност и за своевременното му изготвяне.
4. Периодичност на изготвяне на междинни финансови отчети:
- на три месеца
- в края на отчетната година
5. Съдържание на годишния финансов отчет:
а) счетоводен баланс – форма прил. № 1;
б) отчет за приходите и разходите – форма прил. № 2;
в) отчет за паричния поток – форма прил. № 3;
г) отчет за собствения капитал – форма прил. № 4;
д) приложение със следните елементи - т. 19.2 от НСС 1.
Г. Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет:
1. Дълготрайни материални активи
1.1 Дълготрайните материални активи първоначално се представят по цена на придобиване.
1.2 Оценка на дълготрайните материални активи след първоначалното признаване
а) препоръчителен подход – след първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка.
След първоначалното признаване като актив всеки отделен дълготраен материален актив се отчита по преоценена стойност към датата на преоценката, намалена с начислените амортизации и последвалата натрупана загуба от обезценка.
1.3 Праг на същественост за признаване на дълготраен материален актив – 500 лв.
1.4 Амортизация - дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните амортизационни норми:

- земята не се амортизира
- сгради , конструкции, съоръжения - 4 %
- машини, оборудване - 30 %
- компютри, периферни устройства за тях, софтуер – 50%
- транспортни средства - 15 %
- стопански инвентар и други ДМА - 15 %

1.5 Подръжка и ремонти на дълготрайни материални активи
а) подръжка, ремонти и подобрения се отчитат като текущи разходи;
б) значими подобрения, реконструкции и модернизации, които удължават срока на годност, увеличават капацитета и производителността на дълготрайния актив се капитализират и увеличават неговата отчетна стойност.
2. Нематериални дълготрайни активи
2.1 Първоначалната оценка на външно създаваните нематериални активи е цена на придобиване.
2.2 Амортизирането на нематериалните активи се извършва по линеен метод за 4 години.
3. Финансови дълготрайни активи
Включват предоставени средства в други предприятия под формата на акции, дялове, облигации и други вземания, имащи характер на дългосрочни инвестиции.
5.1. Първоначална оценка
а) включва разходите за придобиване на инвестицията;
б) по оценка на вещи лица при апорт.
5.2. Последваща оценка на акции, дялове и съучастия в дъщерни и асоциирани предприятия, малцинствени съучастия и участия в смесени предприятия.
а) прилагане метода на собствения капитал по реда на т.т. 4.1 до 4.10 включително от НСС
6. Краткотрайни (краткосрочни) активи на предприятието.
Те включват:

- материални запаси;
- краткосрочни вземания;
- краткосрочни финансови активи;
- парични средства.

6.1 Материални запаси са краткотрайни активи, придобити под формата на:

6.1.1 Материали, придобити чрез покупка и предназначени основно за влагане в производствения процес с цел произвеждане на продукция или извършване на услуги.

- при тяхната покупка се заприходяват по цена на придобиване (историческа цена) или доставна стойност, която включва следните разходи за закупуване:

а) покупна цена;
б) вносни мита;
в) такси;
г) невъзстановими данъци и акцизи;
д) разходи по доставка – превози, товарно-разтоварни работи.

- Тяхната оценка в края на отчетния период е по-ниската от доставната им стойност или нетната им реализуема стойност:
- Методи на отписване : първа входяща – първа изходяща стойност, метод, при който материалите, които са закупени първи се изписват първи при влагане в производството и при други намаления.

6.2 Краткосрочни вземания

а) предприятието класифицира като краткосрочни вземанията си в срок до 12 месеца от тяхното възникване, както и онази част от дългосрочните си вземания, чиито падеж настъпва в края на отчетния период. Те могат да бъдат:

а) вземания от свързани предприятия;
б) вземания от клиенти;
в) вземания от доставчици;
г) вземания по предоставени търговски заеми;
д) съдебни и присъдени вземания;
е) данъци за възстановяване;
ж) други краткосрочни вземания;

6.2.2 Краткосрочните вземания се оценяват в номинална стойност в момента на тяхното възникване.

6.2.3 Краткосрочните вземания в чуждестранна валута се оценяват в момента на тяхното възникване, като левовата им равностойност се формира от размера на валутата и централния курс на БНБ към датата на сделката.

Периодично краткосрочните вземания в чуждестранна валута се оценяват към датата на съставяне на финансовия отчет, както и към датата на междинните финансови отчети (или друга честота).

Получените разлики при оценката по заключителен курс към датата на финансовия отчет се отчитат като текущ финансов приход или текущ финансов разход.

6.2.4 В края на отчетния период се извършва оценка на краткосрочни вземания по реда на НСС 32 Финансови инструменти.

Разликата от обезценката се отчита като текущ финансов разход.

6.2.5 Краткосрочните вземания, от възникнали временни разлики при данъчното облагане се отчитат по реда на НСС 12 Данъци от печалбата.

6.3 Краткосрочни финансови активи.

6.3.1 Предприятието класифицира като краткосрочни финансови активи, които се притежават от предприятието за период от 12 месеца, придобити с цел продажба. Те могат да бъдат:

а) финансови активи в свързани предприятия - акции, дялове, съучастия;
б) изкупени собствени дългови ценни книжа;
в) краткосрочни ценни книжа;

г) благородни метали и скъпоценни камъни;
д) други.
6.3.2 Краткосрочни финансови активи при тяхното придобиване се оценяват по историческа цена;
6.3.3 В края на отчетния период краткосрочните финансови активи се оценяват по реда на НСС 32 Финансови инструменти. Разликите се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.
6.4 Парични средства са притежаваните от предприятието авоари като касови наличности, наличности в банкови и депозитни сметки.
6.4.1 В замисимост от тяхното местонахождение те се класифицират като:
а) парични средства в брой;
б) парични средства в безсрочни депозити в банки;
в) блокирани парични средства;
г) парични еквиваленти;
д) суми в подотчетни лица.
6.4.2 Паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по курс на придобиване;
6.4.3 Намалението на паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по валутен курс на продажбата им. Разликите се представят като текущи финансови приходи или финансови разходи;
6.4.4 Намалението на паричните средства в чуждестранна валута поради разплащане на сделки и финансови операции се извършва по курса на придобиване или средно претеглен курс;
6.4.5 Паричните средства деноминирани в чуждестранна валута към датата на финансовия отчет се оценяват по заключителен курс на БНБ (и/или към междинните финансови отчети). Възникналите разлики се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.
7. Собствен капитал
Собственият капитал на предприятието е остатъчната стойност на активите на предприятието след приспадането на всичките му пасиви. Той обхваща:
7.1 Основен капитал – представя се в баланса съобразно броя на дяловете от 10 лв. за всеки дял
7.2 Резерви, представени като:
а) резерв от последващи оценки на активите и пасивите;
б) целеви резерви, заделяни при разпределение на годишната балансова печалба на дружеството по решение на общото събрание на съдружниците, които се представят като:
- законови резерви;
- допълнителни резерви
в) допълнителни резерви, включващи целево внесени суми от съдружниците за подпомагане на дейността на дружеството.
В случай, че за така внесените суми има решение за начисляване на лихви, същите се признават като текущи финансови разходи за периода на тяхното начисляване.
7.3 Финансов резултат, представен като:
а) неразпределена печалба;
б) непокрита загуба;
в) балансова печалба или загуба от текущата година, която се представя след начисляване на разходите за дължими данъци.
8. Пасиви
Пасивите на предприятието са съществуващи негови задължения, които произтичат от минали събития и чието уреждане се очаква да доведе до изтичане на ресурси – носители на икономическа изгода.
Класифицират се в баланса като:
8.1 Дългосрочни пасиви

Дългосрочни са задълженията на предприятието, чийто срок на уреждане е по-дълъг от 12 месеца. Лихвените плащания, свързани с дългосрочните задължения се отчитат като текущи финансови разходи и се представят като краткосрочни задължения в случай, когато няма извършено плащане.
Дългосрочните пасиви се класифицират като:
8.1.1 Задължения към свързани предприятия.
8.1.2 Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки.
8.1.4 Отсрочени данъци.
8.1.5 Други дългосрочни задължения, включващи:
а) задължения, свързани с финансов лизинг, в който предприятието е наемател. Те включват определената в договора обща сума на наемните плащания.
Задълженията по финансов лизинг се отчитат по реда на т. 4.3 от НСС 17 Лизинг. Всяка лизингова вноска се разделя на погашение на дългосрочното задължение (главница) и финансов разход (лихва).
б) провизии – които се признават когато предприятието има задължения с нормативен или конструктивен характер и съществува достатъчна вероятност, че за тяхното погасяване е необходимо изтичане на ресурси, като съответната провизия е достоверно измерима;
8.2 Краткосрочни пасиви
Краткосрочни са задълженията, чийто срок на уреждане е по-кратък от 12 месеца. Те се класифицират като:
8.2.1 Задължения към свързани предприятия – в т.ч. за дивиденти.
8.2.2 Задължения към финансови предприятия – в т.ч. към банки.
8.2.3 Задължения към доставчици и клиенти.
8.2.4 Задължения по търговски заеми.
8.2.5 Задължения към персонала, които могат да бъдат:
а) задължения за заплати, които не са изплатени към края на отчетния период;
б) задължения за неизползуваните към края на отчетния период платени годишни отпуски на персонала. Стойността на неизползуваните платени годишни отпуски се признават като текущи разходи за отчетния период в съответствие с НСС 19, т.3.3.
8.2.6 Задължения към осигурителни предприятия.
Предприятието не управлява задължителни или доброволни пенсионни и здравноосигурителни фондове. Като задължения към осигурителните предприятия в края на отчетния период се представят неизплатените вноски за:
а) социално осигуряване – задължително и доброволно;
б) здравно осигуряване – задължително и доброволно;
в) осигуряване за безработица.
Начислените вноски за социално и здравно осигуряване на персонала се отчитат като текущи разходи за периода, за който се отнасят.
8.2.7 Данъчни задължения – произтичат от неизплатени в края на отчетния период плащания за данъци по силата на данъчното законодателство. Те могат да бъдат:
а) задължения за местни данъци и такси;
б) задължения за данъци върху дохода на персонала;
в) задължения за данъци върху печалбата;
г) задължения за ДДС и акцизи;
д) данъчни временни разлики – данъчните временни разлики са разликите, явяващи се между данъчната основа на активите, пасивите, приходите и разходите и тяхната отчетна стойност, формирана за целите на счетоводното отчитане по реда на НСС 12 Данъци от печалбата. Временните разлики възникват във връзка с прилагането на ЗКПО и обхващат: данъчно призната амортизация, оценка и преоценка на активи, вземания, задължения и др.
8.2.8 Други краткосрочни задължения, включващи задължения за лихви, за глоби и неустойки, задължения към други кредитори, непредставени в предишните статии от баланса.

9. Приходи
Предприятието определя като приходи брутните потоци от икономически изгоди, получени и дължими на предприятието от клиентите в хода на обичайната му дейност.
9.1 Обхват на приходите:
а) приходи от продажби на продукция;
б) приходи от продажби на стоки;
в) приходи от продажби на услуги;
г) приходи от лихви, дивиденти и други от използуването на активите на предприятието от трети лица;
е) други приходи.
9.2 Критериите за признаване на приходите се прилагат за всяка сделка поотделно, за отделими компоненти на една сделка и за две или повече сделки едновременно при свързани такива. Те са:
а) когато е вероятно да има икономическа изгода, свързана със сделка;
б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
в) направени разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделка, могат да бъдат надеждно измерени;
г) приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи. В противен случай се отчитат като аванс или приход за бъдещ период до момента, в който могат да бъдат надеждно изчислени.
9.3 Приход не се признава, когато разходите не могат да бъдат надеждно изчислени. При тези обстоятелства всяко получено плащане се признава като задължение (аванс от клиента).
9.4 Когато възникне неяснота по събирането на сумата, която вече е включена в прихода, несъбираемата сума се признава за разход, а не като корекция на сумата на първоначално признатия приход.
9.5 Продажба на продукция и стока:
а) приходът от продажби на продукция и стоки се признава когато са изпълнени следните условия – т.6.1 от НСС 18;
б) при запазване на значителни рискове, свързани със собствеността на предприятието – продавач, сделката не е продажба и приходът не се признава. Запазване на значителни рискове са налице – т.6.3 от НСС 18;
9.6 Извършване на услуги – т.7.1, 7.2, 7.3 от НСС18;
9.7 Лихви, лицензионни възнаграждения и дивиденти – т. 8.1, 8.2, 8.5, 8.6 от НСС 18.
10. Нетни печалби и загуби за периода, Фундаментални грешки и промени в счетоводната политика НСС 8
10.1 Определения – точка 2 от НСС 8.
10.2 Печалба и загуба от обичайната дейност.
10.3 Печалба и загуба за отчетния период:
а) печалба и загуба от обичайната дейност;
б) извънредни статии в резултат на събития – като принудително отчуждени активи /кражба/, отписани активи по повод на природни и други бедствия; балансова стойност на отписани пасиви по повод на природни бедствия и сумата на получените застрахователни обезщетения.
10.4 Промени в приблизителните счетоводни стойности.
10.5 Фундаментални грешки – когато в резултат на допускането на грешки финансовият отчет за един или повече периоди не може да се счита за достоверен към датата на публикуване. Коригирането по препоръчителен период се отчита по текущия период чрез увеличаване на салдото на неразпределената печалба от минали години. А когато е по-голяма от неразпределената печалба, разликата се отчита като непокрита загуба от минали години. Свързани с грешка данъци се довнасят.

10.6 Промени в счетоводната политика – при изискване от Закона от счетоводни стандарти и или ако доведе до по-подходящо представяне на събитията или сделките във финансовите отчети на предприятието.
Препоръчителен метод – всяка корекция трябва да бъде отразена като корекция на салдото на неразпределената печалба от минали години. При прилагане на този подход промяната в счетоводната политика се проявява с обратна сила. Корекцията, която се извършва във връзка с промяна на счетоводната политика, не се отразява в ОПР за текущата година, а само в счетоводния баланс като корекция на неразпределената печалба от минали години и на съответната балансова статия, върху която промяната е оказала въздействие. Когато не може да се определи надеждно, промяната в счетоводната политика се прилага без обратна сила.
Допустим алтернативен подход – при него всяка промяна в счетоводната политика се включва в други приходи и разходи при определяне на печалбата или загубата за текущата година. Промяната се отчита с обратна сила освен в случая, когато тя не може да бъде определена в разумни граници.
Д. Оповестяване
1. Всички сведения, определени за оповестяване в националните счетоводни стандарти или преценени от предприятието за съществени.

Съставител на годишния финансов отчет :

/ подпис /

Управител

/ подпис /